

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 71.372 van 29 januari 1998  
in de zaak A. 75.217/VII-15.740.**

In zake : Yves VERSTRAETE,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat D. MATTHYS,  
kantoor houdende te GENT,  
Sint-Annaplein 34

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de  
Vlaamse regering,  
dat woonplaats kiest bij  
Advocaat E. VAN ACKER,  
kantoor houdende te GENT,  
Brugsesteenweg 318.

tussenkomen partij :

de INTERCOMMUNALE VERENIGING VOOR AFVALBEHEER  
IN GENT EN OMSTREKEN (IVAGO),  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat G. WAEGEBAERT,  
kantoor houdende te GENT,  
Blekerijstraat 75, bus 4.

-----  
**DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Yves VERSTRAETE op 5 augustus 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 19 juni 1997, waarbij het beroep door de Intercommunale Vereniging voor Afvalbeheer in Gent en omstreken (IVAGO), aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 19 december 1996, houdende de weigering van de vergunning aan de c.v.b.a. IVAGO om een containerpark te exploiteren gelegen te Gent-Gentbrugge, aan de Gentbruggekouter, gegrond wordt verklaard en de gevraagde vergunning voor een termijn van twintig jaar wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 december 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. MATTHYS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. VAN ACKER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 26 augustus 1997 de c.v.b.a. IVAGO, aan wie de bestreden vergunning werd verleend, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Op 5 september 1996 dient de c.v.b.a. IVAGO, tussenkomende partij, een milieuvergunningsaanvraag in voor een containerpark gelegen te Gentbruggekoeter in Gentbrugge. Volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone is de inrichting gelegen in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen onmiddellijk palend aan een woongebied. Verzoeker is samen met zijn echtgenote eigenaar van een perceel met woning dat voor een lengte van ongeveer 65 m. grenst aan de toegangsweg tot het containerpark.

2.2. Uit het proces-verbaal van onderzoek van voornoemde aanvraag blijkt dat er 152 bezwaarschriften werden ingediend en één petitielijst met 797 handtekeningen.

2.3. Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 19 december 1996 wordt de vergunning geweigerd. Die weigering is gesteund op volgende overwegingen :

"Overwegende dat de inrichting paalt aan een natuurgebied, een woongebied en een industriegebied; dat het containerpark een deel (ca. 3 000 m<sup>2</sup>) inneemt van het perceel nr. 432/t; dat het overige deel wordt ingenomen door het kerkhof van Gentbrugge;

Overwegende dat wanneer rekening wordt gehouden met de bewoning binnen een straal van 100 m rondom de perceelsgrenzen van het volledige perceel (inclusief het kerkhof) er zich binnen die straal een 210-tal woningen bevinden; dat de dichtste woning gelegen is op ca. 50 m afstand van het containerpark;

Overwegende dat het containerpark zou ingeplant worden in een rustige buurt met een laag achtergrondgeluid; dat de onmiddellijke omgeving tengevolge van de aan- en afvoer hinder zal ondervinden in het bijzonder de bewoners van de woning Gentbruggekouter 11 die ter hoogte van de smalle doorgang gelegen is; dat alle verkeer op minder dan 1 m van deze woning passeert;

Overwegende dat de geluiden, eigen aan de uitbating van een containerpark (perscontainer, hakselaar, aanvoer van afvalstoffen door particulieren e.d.) bovendien ook de serene rust van het kerkhof zullen verstoren;

Overwegende dat het containerpark enkel bereikbaar is via een smalle doorgangsweg, die ter hoogte van de woning Gentbruggekouter 11 en de gascabine minder dan 3 m breed is; dat hierdoor verkeershinder zal ontstaan doordat in- en uitrijdend verkeer terzelfdertijd onmogelijk is; dat geen enkele maatregel tot bescherming van de gascabine in de aanvraag voorzien is;

Overwegende dat uit hetgeen vooraangaat blijkt dat de exploitatie van een containerpark op de voorgestelde site wegens de onvermijdelijke geluids- en verkeersoverlast, de verstoring van de sereniteit van de begraafplaats de mogelijkheid tot een alternatieve inplanting en de aantasting en de versnijding van een groenzone ongeschikt is; dat bijgevolg de gevraagde vergunning niet kan verleend worden";

2.4. Op 20 januari 1997 tekent de tussenkomende partij beroep aan tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen bij de Minister van Leefmilieu. In dit beroepsschrift wordt overgegaan tot een omstandige en gedetailleerde weerlegging van de motieven waarop het weigeringsbesluit is gesteund, alsook van de tijdens het openbaar onderzoek en in de adviezen tot uiting gebrachte bezwaren.

2.5. In het kader van de beroepsprocedure worden volgende adviezen verstrekt :

- a) de OVAM geeft op 25 februari 1997 een ongunstig advies. Dit advies steunt hoofdzakelijk op de overweging dat er in het beroepsschrift geen concrete voorstellen werden opgenomen om de toegangsweg te

verbreden door de gascabine te verplaatsen of een alternatieve toegangsweg aan te leggen.

- b) de Vlaamse Milieumaatschappij verstrekt op 10 maart 1997 haar advies : zij blijft bij het gunstig advies dat in eerste aanleg gegeven werd omdat het aspect afvalwater niet aan de orde is in de beroepsprocedure.
- c) de afdeling stedenbouwkundige vergunningen van de AROHM geeft op 12 maart 1997 een gunstig advies waarin gesteld wordt :

"Gelet op de verenigbaarheid van de inrichting met de voor het terrein geldende planologische voorschriften, wordt over de aanvraag een principieel gunstig advies uitgebracht, mits voldaan wordt aan de volgende voorwaarden :

- de exploitatievoorwaarden dienen zo gesteld te worden dat de uitbating verenigbaar is met de reeds aanwezige functies binnen het gebied (kerkhof)
- een goede toegankelijkheid van het containerpark dient gegarandeerd te worden (verplaatsen van de gascabine)".

- d) op 14 maart 1997 geeft het hoofdbestuur milieuvergunningen van de AMINAL een ongunstig advies. In dit advies wordt onder meer overwogen :

"Overwegende dat de aanvrager in zijn beroepschrift aangeeft dat reeds een aantal alternatieve inplantingsplaatsen onderzocht werden die om één of andere reden niet voldeden; dat de vergunning voor het huidige containerpark binnenkort verstrijkt en niet hernieuwbaar is wegens de slechte ligging in woongebied; dat met betrekking tot onderhavige aanvraag ondanks de stedenbouwkundige verenigbaarheid met de bestemming van het gebied volgens het gewestplan, evenzeer kan gesteld worden dat deze vanuit het aspect verkeersveiligheid en efficiënte uitbating geen ideale keuze is; dat bijgevolg onderhavige aanvraag niet een betere oplossing lijkt te bieden dan de overige onderzochte locaties; dat het derhalve noodzakelijk is dat verder gezocht wordt naar een geschikter inplantingsplaats";

Punt 7 van het advies "Evaluatie van de aanspraken en bezwaren beroepsindiener" luidt als volgt :

"Overwegende dat de aanspraken en bezwaren aangehaald door de beroepindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- het feit dat het containerpark in een zone gelegen zou zijn die planologisch aanvaardbaar is betekent niet dat om het even welke activiteit met een maatschappelijk doel zomaar moet toegelaten worden;
- het feit dat de geplande exploitatie aan alle reglementaire voorschriften zal voldoen is wel een nodige voorwaarde maar daarom nog niet voldoende;
- overeenkomstig de procedure voor het voeren van een openbaar onderzoek wordt de 100 meter zone steeds bepaald rondom het of de kadastrale percelen waarop de toekomstige exploitatie gepland is;
- er wordt niet gemotiveerd waarom de gevraagde locatie beter geschikt zou zijn dan de andere onderzochte locaties; er wordt enkel gesteld dat de andere locaties niet geschikt zijn;
- het feit dat de woning momenteel niet bewoond is doet niet terzake; een woning die gelegen is vlak naast de toegangsweg zal ongetwijfeld ernstige hinder ondervinden van de exploitatie van een containerpark;
- vermits de toegangsweg gelegen is langs een drukke verbindingsweg met name de Gentbruggekoeter is de kans reëel dat de toename van de verkeersintensiteit ten gevolge van de exploitatie van het containerpark voor een onaantvaardbare verkeershinder zal zorgen temeer gelet op de ligging in een dicht bebouwd woongebied;
- door de ligging palend aan de gemeentelijke begraafplaats en de steeds te treffen noodzakelijke voorzorgen om de sereniteit van de omgeving niet te schaden zal een probeemloze en efficiënte uitbating niet steeds kunnen verzekerd worden; de beroepindiener stelt trouwens zelf desnoods te willen afzien van het gebruik van een perscontainer en een hakselaar;
- het feit dat bepaalde burens geen bezwaar ingediend hebben is geen argument ten gunste van de exploitatie;
- de aanleg van een groenscherm is geen voldoende garantie om geen hinder voor de omgeving te veroorzaken;
- zelfs met het verplaatsen van de gascabine van de IMEWO blijft de toegangsweg niet geschikt;
- de toegangsweg is wat betreft verkeersveiligheid niet aanvaardbaar;
- riooloverlast is gelet op de aard van de activiteit niet te verwachten;
- alhoewel de functie van een containerpark het algemeen belang dient moet een aanvaardbare inplanting vooral rekening houden met een

optimale toegankelijkheid teneinde op elk ogenblik een efficiënte uitbating te kunnen verzekeren mede zonder hinder voor de directe burenen";

e) de gewestelijke milieuvergunningscommissie brengt op 21 maart 1997 een gunstig advies uit met als bijkomende bijzondere vergunningsvoorwaarden :

- "- de exploitatie van het containerpark mag slechts aangevangen worden nadat de gascabine van de toegangsweg verwijderd is;
- het verhakselen van groen- en tuinafval is verboden".

2.6. Op 19 juni 1997 neemt de Minister van Leefmilieu het thans bestreden besluit, waarbij de beslissing van de bestendige deputatie opgeheven wordt en aan de c.v.b.a. IVAGO een milieuvergunning wordt verleend voor het uitbaten van een containerpark, mits het naleven van een aantal bijzondere voorwaarden;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert "van de motiveringsplicht, voorgeschreven door artikel 52, 3°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 (Vlarem I) en de artt. 2 en 3 van de wet van 29.06.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van rechtshandelingen"; dat hij in een eerste onderdeel betoogt dat uit de motivering van het bestreden besluit niet blijkt waarom bepaalde adviezen niet werden gevolgd; dat hij dat onderdeel als volgt adstrueert :

"Enkele voorbeelden ter illustratie :

In het advies van AMINAL - Milieuvergunningen dd. 14.03.1997 wordt een onderzoeksverslag weergegeven, gevolgd door een evaluatie van de aanspraken en bezwaren van de beroepsindiener (blz. 6-7-8). Daarop volgt de conclusie onder hoofdstuk '8. Advies', die luidt dat de risico's niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt.

De belangrijkste overwegingen die deze conclusie onderbouwen kunnen hierna als volgt worden samengevat; ze zullen telkens worden geconfronteerd met de motivering van de aangevochten beslissing, zodat meteen de ontoereikendheid van deze motivering zal worden aangetoond :

1. De toegangsweg wordt door AMINAL niet geschikt genoemd, niet alleen omwille van de versmalling ingevolge de aanwezigheid van de gascabine, maar ook omwille van de 'onaanvaardbare veiligheids-situatie gelet op de ligging op relatief korte afstand tot de dorpskern en in zeer dicht bebouwd woongebied'. In de evaluatie van de aanspraken van de beroepsindiener leest men verder : 'Zelfs met het verplaatsen van de gascabine van de IMEWO blijft de toegangsweg niet geschikt'.

De aangevochten beslissing acht de bezwaren van de onveilige en ongeschikte toegangsweg volledig opgelost door de bijkomende voorwaarde van verwijdering van de gascabine en de aanwezigheid van een groenstrook aan de Gentbruggekoeter (waarmee verzoeker trouwens niet akkoord gaat - zie verder).

Er wordt echter geen enkele commentaar besteed aan de nabijheid van de dorpskern en het dicht bebouwde woongebied. Nochtans is tijdens het openbaar onderzoek vaak de kwestie van de verkeersoverlast in de bebouwde omgeving ter sprake gekomen : de voertuigen, en meer nog de (container)vrachtwagens van de IVAGO zelf, zullen niet alleen de toegangsweg gebruiken, maar zullen zich daar uiteraard ook naartoe moeten begeven : geen enkele overweging wordt aan deze nochtans voor het milieu determinerende factor gewijd.

2. De mogelijkheden van alternatieve inplantings-plaatsen werden volgens AMINAL niet voldoende onderzocht. AMINAL is van mening dat, niettegenstaande een principiële verenigbaarheid van de ligging met de bepalingen van het gewestplan, de inplanting 'vanuit het aspect verkeersveiligheid en efficiënte uitbating geen ideale keuze is'. Er wordt zelfs aan toegevoegd dat de aangevraagde inplanting niet een betere oplossing lijkt te bieden dan de andere onderzochte locaties, zodat 'het derhalve noodzakelijk is dat verder gezocht wordt naar een geschikter inplantingsplaats'. Verzoeker vindt in de aangevochten beslissing geen enkel element dat erop wijst dat deze

opmerking door de minister werd onderzocht, laat staan op voldoening gevende wijze weerlegd. Deze - nochtans pertinente - opmerking bleef eenvoudigweg onbesproken.

3. In het beroepschrift van de IVAGO werd het argument gehanteerd dat de locatie waarop het containerpark is gepland slechts een klein geheel is van het groot perceel 432/t, en dat, indien de locatie van dit containerpark zelf een eigen perceelnummer had gedragen, de toestand er helemaal anders zou hebben uitgezien, omdat dan de 100 meter grens uiteraard beperkter zou zijn geweest. Door het voeren van die redenering komt de IVAGO tot de conclusie dat er slechts 7 gezinnen zouden zijn die binnen de 100 meter grens van het containerpark gelegen zijn.

AMINAL antwoordt daar zeer terecht op als volgt : 'Overeenkomstig de procedure voor het voeren van een openbaar onderzoek wordt de 100 meter zone steeds bepaald rondom het of de kadastrale percelen waarop de toekomstige exploitatie gepland is'.

Verzoeker laat trouwens opmerken dat de visie van de IVAGO hoe dan ook verkeerd is, vermits geen rekening wordt gehouden met de toegangsweg, die ontegensprekelijk deel uitmaakt van de exploitatie : hij moet immers niet alleen dienst doen als toegang, maar tevens als 'wachtgang' voor aanschuivende voertuigen, wat gelet op de quasi onbestaande parkeermogelijkheden op het terrein zelf heel wat meer hinder dreigt te veroorzaken dan een reeds op zichzelf storende doorgang voor auto's en vrachtwagens.

De aangevochten beslissing antwoordt hier eenvoudigweg niet op : integendeel, zonder op te geven waarom van het door AMINAL aangegeven en te respecteren principe wordt afgeweken schept de minister er genoegen in zich te beperken tot de (subjectieve en overtrokken) vaststelling 'dat er zich in de onmiddellijke omgeving van het bedrijfsterrein een zestal gezinswoningen bevinden' om dan nog verder in het overwegend gedeelte van zijn beslissing de materieel foute affirmatie te verkondigen : 'Overwegende dat er zich binnen een straal van 100 meter rondom de inrichting een zestal gezinswoningen bevinden en dat de dichtste bewoonde bebouwing gelegen is op ca. vijftig meter afstand van de perceelsgrens'.

Trouwens, op 50 meter afstand (zie medegedeeld situatieplan) bevinden zich tenminste 7 à 8 woningen, zeker wanneer de 50 meter vanuit de oprit worden gerekend.

4. AMINAL stelt dat de aanleg van een groenscherm geen voldoende garantie biedt om geen hinder voor de omgeving te veroorzaken.

In het aangevochten besluit vindt men hierover niets terug. Wat wordt gezegd over de diverse aspecten van de geluidshinder (die uiteraard niet alleen door de verhakselaar wordt veroorzaakt), over het zeer geringe achtergrondgeluid in de bestaande omgeving, over de aanwezigheid van de grote begraafplaats en de elementaire sereniteit die in de omgeving daarvan kan worden verwacht ?

5. AMINAL stelt dat om een aanvaardbare inplanting te bekomen vooral rekening moet worden gehouden met een optimale toegankelijkheid teneinde op elk ogenblik een efficiënte uitbating te kunnen verzekeren 'mede zonder hinder voor de directe burens'.

Een concreet antwoord hierop wordt in het aangevochten besluit helemaal niet gegeven";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota antwoordt dat de gascabine zal worden verwijderd, dat de minister alleen te beslissen had over de aanvraag betreffende de gekozen inplantingsplaats zodat de alternatieve inplantingsplaatsen niet terzake doen, dat in het bestreden besluit afdoende is gemotiveerd waarom de inplantingsplaats wel geschikt werd bevonden en dat zij desbetreffend verwijst naar het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie waarvan de motivering in het bestreden besluit werd overgenomen; dat wat de geïncrimineerde toepassing van de 100 m-regel, waarvan sprake in artikel 17, § 2, van het Vlarem I betreft, de verwerende partij betoogt dat in het kader van het openbaar onderzoek de procedure exact werd gevolgd, maar dat bij het nemen van de beslissing echter rekening diende te worden gehouden met de realiteit, namelijk 100 m vanaf de inrichting; dat zij doet gelden dat door het opleggen van een reeks exploitatievoorwaarden zij is tegemoetgekomen aan het advies van de AROHM; dat zij nog opmerkt dat de overheid die zich moet uitspreken over bezwaren, niet verplicht is elk bezwaar afzonderlijk te beantwoorden;

3.3.1. Overwegende dat om aan de vereiste van de formele motiveringsplicht tegemoet te komen, het noodzakelijk is dat de beslissing duidelijk de redenen doet

kennen die haar verantwoorden en waaruit kan worden afgeleid waarom de adviezen in andersluidende zin niet worden gevolgd;

3.3.2. Overwegende dat in het sub 2.5.d) weergegeven ongunstig advies van het hoofdbestuur milieuvergunningen van de AMINAL van 14 maart 1997 wordt gesteld dat er een onaanvaardbare verkeershinder zal ontstaan op de Gentbruggekouter en dat het ontstaan van een onaanvaardbare veiligheidssituatie zeer reëel is, gelet op de ligging op relatief korte afstand tot de dorpskern en in een zeer dicht bebouwd woongebied; dat, voorts, hetzelfde bestuur adviseert verder te zoeken naar een geschikter inplantingsplaats;

Overwegende dat in het bestreden besluit volgende motieven zijn opgenomen :

"Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat onderhavige aanvraag de inrichting van een volledig nieuw containerpark betreft gelegen in een zone voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen; dat de bedrijfsterreinen palen aan de begraafplaats die gesitueerd is in de dorpskern, aan de Schelde en aan de voorzijde aan de bewoning langs de Gentbruggekouter; dat zich naast de geplande inrichting ook de lokalen van een jeugdbeweging bevinden; dat er zich in de onmiddellijke omgeving van het bedrijfsterrein een zestal gezinswoningen bevinden; dat het bedrijfsterrein en de begraafplaats op hetzelfde kadastraal perceel gelegen zijn en dat het bedrijfsterrein ca. één tiende van de oppervlakte van dit kadastraal perceel inneemt;

Overwegende dat het containerpark bereikbaar is via een lange toegangsweg van ca. 65 meter vanaf de Gentbruggekouter; dat de breedte van deze toegangsweg ongeveer zes meter is; dat zich vooraan aan de Gentbruggekouter ook een gascabine van IMEWO bevindt zodat de ingang slechts een breedte van drie meter heeft; dat de gascabine op eigen kosten zal verplaatst worden zodat de toegangsweg overal zes meter zal bedragen; dat eventuele verkeershinder beperkt zal

blijven doordat aan de uitrit langs de Gentbruggekouter een groenstrook voorzien is;

Overwegende dat er zich binnen een straal van 100 meter rondom de inrichting een zestal gezinswoningen bevinden en dat de dichtste bewoonde bebouwing gelegen is op ca. vijftig meter afstand van de perceelgrens; dat er geen verhakseling van tuinafval zal gebeuren; dat hierdoor mogelijke lawaaihinder voor de buurt kan vermeden worden;

Overwegende dat het huishoudelijk en bedrijfsafvalwater zal geloosd worden in de openbare riolering van de Gentbruggekouter;

Overwegende dat de aanspraken en bezwaren aangehaald door de beroepindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- het containerpark is inderdaad gelegen in een zone die planologisch verenigbaar is met de bestemming van het gebied volgens het gewestplan;
- de nieuwe inrichting moet onmiddellijk voldoen aan alle reglementaire voorschriften ter zake;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, mits naleving van aangepaste milieuvergunningsvoorwaarden, tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat teneinde de exploitatie van de inrichting bestaanbaar te maken met de omgeving, zowel op het vlak van de risico's voor de externe veiligheid als op het vlak van de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting, het evenwel noodzakelijk is vergunningsvoorwaarden op te leggen die met de toepassing van een beste beschikbare schone technologie die geen overmatige hoge kosten meebrengt, technisch haalbaar zijn; dat op basis van de vanuit dit uitgangspunt gehanteerde technische criteria en de van toepassing zijnde normen, deze noodzakelijke voorwaarden kunnen worden geconcretiseerd als omschreven in het beschikkende gedeelte";

3.3.4. Overwegende, wat de verkeershinder betreft, dat het in het bestreden besluit gestelde "dat eventuele verkeershinder beperkt zal blijven doordat aan de inrit langs de Gentbruggekouter een groenstrook voorzien is", geen antwoord lijkt te bieden op wat omtrent de verkeershinder in het advies van het hoofdbestuur Milieuvergunningen van de AMINAL werd gesteld; dat, nochtans, ook tijdens het openbaar onderzoek was gebleken dat de verkeershinder een belangrijk probleem

zou vormen; dat, voorts, in het bestreden besluit wordt voorbijgegaan aan het advies van hetzelfde bestuur dat het noodzakelijk is verder te zoeken naar een geschikter inplantingsplaats, alhoewel de minister wist dat er een keuze kon worden gemaakt tussen verschillende alternatieven, aangezien de tussenkomen partij in haar beroepschrift stelde dat naar andere met naam genoemde inplantingsplaatsen werd gezocht, maar dat uiteindelijk werd gekozen voor Gentbruggekouder; dat wat die aspecten betreft, het bestreden besluit niet afdoende formeel lijkt te zijn gemotiveerd;

3.3.5. Overwegende, voorts, dat de "100 meter grens" te rekenen vanaf de perceelsgrenzen van de inrichting, een grens is die wordt opgelegd bij artikel 17, § 3, 1°, van het Vlare I in het kader van het openbaar onderzoek; dat de verwerende partij ter beoordeling van de hinder aan de omliggende woningen niet is uitgegaan van de 100 m-straal te rekenen vanaf de perceelsgrens van de inrichting, daar de oppervlakte van het containerpark slechts een tiende bedroeg van de totale perceelsoppervlakte, maar vanaf de grens van de locatie van het containerpark zelf; dat zij daarmee blijkbaar tegemoet is gekomen aan het bezwaar van de tussenkomen partij in haar beroepschrift; dat het aannemelijk lijkt dat bij de beoordeling van de hinder rekening wordt gehouden met de plaats waar de hinder effectief zijn oorzaak vindt, veeleer dan met de kadastrale perceelsgrens; dat, evenwel, verzoeker terecht opmerkt dat de hinder niet alleen zal worden veroorzaakt op het containerpark zelf, maar en vooral ook op de bijzondere toegangsweg naar het containerpark; dat, consequenterwijze, de verwerende partij dan ook de door haar gehanteerde 100 meter grens had moeten toepassen te rekenen vanaf de toegangsweg; dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat in desbetreffend geval het aantal woningen binnen een straal van 100 meter veel groter zou zijn geweest dan de

"zestal woningen" waarvan sprake in het bestreden besluit; dat op het eerste gezicht vanuit dat oogpunt het bestreden besluit eveneens de motiveringsplicht schendt;

3.3.6. Overwegende, dat wat de hierboven besproken aspecten betreft, het bestreden besluit niet afdoende is gemotiveerd; dat het middel in de aangegeven mate ernstig is;

4.1. Overwegende, wat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoeker volgende uiteenzetting geeft :

"De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing zal aan verzoeker ongetwijfeld een ernstig nadeel berokkenen : reeds bij de bespreking van het belang heeft verzoeker aangetoond dat de aanwezigheid van een containerpark - zeker gelet op de grootte en de capaciteit ervan - op zijn woonklimaat en -comfort een zeer hinderlijke invloed zal uitoefenen.

Er mag niet uit het oog worden verloren dat de tuin van de woning van verzoeker over zijn ganse lengte paalt aan de toegangsweg.

Lawaaihinder - zelfs indien de hakselmachine niet wordt gebruikt - zal er zijn door het op- en afrijden van de vele voertuigen (waarvan de geschatte frekventie zeker niet gering is), door het op- en afrijden van de vrachtwagens, alsook door de laad- en losactiviteiten ervan. Er zal op drukke dagen, en dan wellicht voornamelijk op zaterdag, op de oprit worden aangeschoven, stilgestaan en wellicht geparkeerd, het deponeren en weggooien van afval (inzonderheid glas) in de diverse containers zal zeker niet geruisloos verlopen, de hydraulische pers zal storend lawaai produceren e.d.m.

Geur- en stofhinder zal er ongetwijfeld ook zijn, zeker wanneer men bijvoorbeeld nagaat welke de capaciteit is voor het stapelen van tuinafval en de voorziene frekventie voor het afhalen ervan : in de zomer zullen stapels tuinafval worden verzameld en dagenlang in open lucht blijven gisten, met alle geur- en andere inconvenianten vandien.

Op privacy in zijn tuin zal verzoeker niet meer moeten rekenen, vooral niet op voor een containerpark drukbezochte zaterdagen. De rust die hij tot op heden in dit toch zeer stille gedeelte van Gentbrugge kon genieten mogen hij en zijn gezin voorgoed vergeten.

In het beroepschrift dd. 20.01.1997 van de IVAGO leest men dat een alternatieve site in de nabijheid van het dienstencentrum ongeschikt wordt genoemd omwille van de hinder voor de ambtenaren die werken in het hoge gebouw : om deze hinder weg te werken zou een te hoog groenscherm moeten worden opgericht. Voor verzoeker denkt men daar vanwege de IVAGO helemaal niet aan; aan de kant van zijn eigendom wordt helemaal niet voor een groenscherm gezorgd.

De verkeersveiligheid zal er op de Gentbruggekouder niet op verbeteren.

Dit alles brengt met zich mee dat de waarde van de woning en grond van verzoeker ongetwijfeld een grote depreciatie zal ondergaan : niemand droomt ervan eigenaar en bewoner te zijn van een perceel dat paalt aan een containerpark waar dagelijks grote hoeveelheden van allerhande huisvuil worden gedeponeerd, geselecteerd en weer afgehaald.

Aangezien het de bedoeling is van de IVAGO cvba om zo spoedig mogelijk van start te gaan, temeer daar de vergunning van het tot heden gebruikte containerpark van Gentbrugge verstrekt en blijkbaar in extremis nog zou zijn verlengd voor een termijn van drie jaar, moet dringend iets worden ondernomen. Men moet zich immers niet voorstellen dat - eens het containerpark zal zijn gerealiseerd - na een beoogde vernietiging alles opnieuw in de oorspronkelijke toestand kan (of zal) worden teruggebracht. Trouwens, de inmiddels ondergane gevolgen van de toch wel zeer ernstige hinder zullen voor verzoeker niet meer kunnen worden goedge maakt.

Luidens arrest nr. 49.440 dd. 5.10.1994 is het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu een fundamenteel recht, dat meer bepaald wordt gewaarborgd door art. 23, lid 3, 4°, van de gecoördineerde Grondwet.

'Er kan niet staande worden gehouden dat de uitbatingsvoorwaarden een oplossing zouden kunnen bieden voor alle hinder die gepaard gaat met een containerpark, verzamelplaats voor afval.

Daar het nadeel dat eruit zou voortvloeien ernstig en moeilijk te herstellen zou zijn, is voldaan aan de voorwaarden tot schorsing'. (vertaling)";

4.2.1. Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij opwerpen dat de tuin van verzoeker enkel met een hoek paalt aan het containerpark en dat alleen de toegangsweg tot het park loopt langsheen de tuin van verzoeker, zodat hij geen ernstige hinder zal ondervinden van de uitbating; dat zij ook opmerken dat het beweerd mogelijk nadeel te vaag en te algemeen is omschreven en afhangt van onzekere en louter

hypothetische omstandigheden; dat, in ondergeschikte orde, de tussenkomende partij de Raad van State vraagt om tot een belangenafweging over te gaan;

4.2.2. Overwegende dat blijkens de stukken van het dossier de toegangsweg naar het containerpark volledig loopt langs de tuin van de woning van verzoeker en dat zijn eigendom met een hoek paalt aan het containerpark zelf; dat verzoeker genoegzaam aannemelijk maakt dat door het op- en afrijden van de voertuigen en dit voornamelijk op zaterdag, alsook door het deponeren van afval, inzonderheid van glas, in de containers en het gebruik van de hydraulische pers, hij ernstige hinder zal ondervinden van de uitbating van het containerpark;

4.2.3. Overwegende dat blijkens de nota van de tussenkomende partij thans in de regio Gentbrugge een containerpark wordt geëxploiteerd, waarvan de "milieu-vergunning vervalt op 4 juni 2000"; dat dienvolgens op de vraag om na belangenafweging de vordering af te wijzen niet kan worden ingegaan;

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het verzoek tot tussenkomst van de INTERCOMMUNALE VERENIGING VOOR AFVALBEHEER IN GENT EN OMSTREKEN (IVAGO), in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

## **Artikel 2.**

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 19 juni 1997, waarbij het beroep door de Intercommunale Vereniging voor Afvalbeheer in Gent en omstreken (IVAGO), aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 19 december 1996, houdende de weigering van de vergunning aan de c.v.b.a. IVAGO om een containerpark te exploiteren gelegen te Gent-Gentbrugge, aan de Gentbruggekouter, gegrond wordt verklaard en de gevraagde vergunning voor een termijn van twintig jaar wordt verleend.

## **Artikel 3.**

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig januari 1900 achtennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,  
V. WAUTERS,

kamervoorzitter,  
griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**V. WAUTERS.**

**M. -R. BRACKE.**